

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

11 iunie 2014**mun. Chișinău**

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

președinte – Nicolae Gordilă,

judecători – Ion Guzun și Elena Covalenco,

în camera de consiliu, fără citarea părților, a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de avocatul Victor Tatarciuc în numele inculpatului Pleșca Gheorghe și de ultimul, împotriva sentinței Judecătoriei sect. Botanica, mun. Chișinău din 07 noiembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014, în cauza penală în privința lui

Pleșca Gheorghe Vasile, născut la 05.10.1965, originar din r. Sângerei, s. Prepelită, fără înregistrare la domiciliu pe teritoriul Republica Moldova, domiciliat în m. Chișinău, șos. Hâncești 2, ap. 6.

*Termenul examinării cauzei:*1. *Instanța de fond de la 25 martie 2013 până la 07 noiembrie 2013;*2. *Instanța de apel de la 09 decembrie 2013 până la 10 februarie 2014;*3. *Instanța de recurs de la 15 mai 2014 până la 11 iunie 2014.*

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție asupra recursului în cauză în baza actelor din dosar,

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei sect. Botanica, mun. Chișinău din 07 noiembrie 2013, Pleșca Gheorghe a fost recunoscut culpabil în comiterea infracțiunilor prevăzute de art. 190 alin. (5) și art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal, stabilindu-i-se pedeapsă:

- în baza art. 190 alin. (5) CP - 8 ani închisoare, cu privarea de dreptul de a exercita funcții de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani;
- în baza art. 361 alin. (2) lit. d) CP - 2 ani închisoare.

Potrivit art. 84 alin. (1) CP, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă pentru concurs de infracțiuni prin cumulul parțial al pedepselor, 8 ani și 3 luni închisoare, în penitenciar de tip închis, cu privarea de dreptul de a exercita funcții de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani.

2. În fapt, instanța de fond a stabilit că, inculpatul Pleșca Gheorghe în perioada 22.07.2010-27.07.2010, acționând în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, aflându-se pe str. Sarmizegetusa, m. Chișinău, prin înșelăciune și abuz de încredere, sub pretextul procurării de peste hotarele RM a unui automobil pentru Șoimu Mihail cu introducerea ulterioară a acestuia pe teritoriul RM și transmiterea automobilului lui Șoimu Mihail, a dobândit de la acesta bani în sumă de 3490 Euro, ceea ce la momentul comiterii infracțiunii constituia, conform cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei 55 536,7 lei, bani pe care i-a însușit, cauzându-i părții vătămate daune în proporții mari.

Tot el, acționând în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, la 18.11.2011 aflându-se pe adresa bd Traian 1/1, of. 39, prin înșelăciune, sub pretextul

închirierii automobilului, a obținut în posesie temporară de la SC „Lux Carent” SRL, automobilul de model „Hyundai i 30”, n/î K AH 289 în valoare de 7500 Euro, ceea ce la momentul comiterii infracțiunii constituia, conform cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei 119032,5 lei, care aparținea cu drept de proprietate lui Popșoi Eugeniu, urmând să-l restituie către 19.11.2011, însă, intrând în posesia automobilului, nu l-a restituit dar l-a însușit, și, perfectând și folosind procura falsă nr. 5427 datată cu 19.11.2011, conform căreia ar fi fost împuternicit cu drepturi de dispoziție asupra automobilului, l-a transmis în gaj SC „Bionton Prim”, cauzând părții vătămate Popșoi Eugen o daună materială în proporții deosebit de mari.

Tot el, acționând în scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane, având în posesie temporară automobilul de model „Hyundai i 30” cu n/î KAH 289, care aparținea lui Popșoi Eugen, folosind procura falsă nr. 5427 datată cu 19.11.2011 eliberată din numele acestuia, i-a indus în eroare pe reprezentanții SC „Bionton-Prim” SRL, astfel, prin înșelăciune, sub pretextul că este împuternicit cu drepturi de dispoziție asupra automobilului nominalizat de către proprietar, inclusiv de a gaj a automobilul, și sub pretextul împrumutului acoperit prin garanția automobilului indicat, în perioada 19.11.2011 - 22.11.2011 a dobândit ilicit de la SC „Bionton Prim” SRL bani în sumă totală de 5 600 de Euro, ceea ce la momentul comiterii infracțiunii constituia, conform cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei 89 024,32 lei, bani pe care i-a însușit, cauzând SC „Bionton Prim” SRL o daună materială în proporții mari.

Valoarea totală a bunurilor sustrase prin acțiunile nominalizate este 263 593,52 lei, ceea ce constituie proporții deosebit de mari.

Tot el, Pleșca Gheorghe Vasile, acționând în scopul confecționării, deținerii și folosirii unui document oficial fals, a confecționat procura nr. 5427 datată cu 19.11.2011 din numele lui Popșoi Eugeniu, în care a introdus date denaturate precum că el, ar fi fost împuternicit de către acesta cu drepturi de posesie, folosință și dispoziție asupra automobilului de model „Hyundai i 30” cu n/î. K AH 289 și în care a contrafăcut și semnătura din numele cet. Popșoi Eugenia precum și a contrafăcut și ștampila și semnătura din numele notarului Diaconu Galina. Procura menționată, Pleșca Gheorghe a deținut-o ilegal până la 19.11.2011, după care a folosit documentul oficial fals nominalizat, prezentându-l în calitate de document justificativ, care îi acordă drepturile corespunzătoare, la punerea în gaj către SC „Bionton-Prim” SRL a automobilului de model „Hyundai i 30”, în calitate de garanție pentru suma dobândită sub pretextul împrumutului în mărime de 5600 de euro, ceea ce la momentul comiterii infracțiunii constituia, conform cursului oficial stabilit de Banca Națională a Moldovei 89024,32 lei, adică care constituie proporții mari, astfel, cauzând daune în proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice SC „Bionton-Prim” SRL.

În drept aceste acțiuni ale inculpatului au fost încadrate de către instanța de fond în baza art. 190 alin. (5) CP - *escrocheria, adică dobândirea ilicită a bunurilor altor persoane prin înșelăciune și abuz de încredere, cu cauzarea de daune în proporții deosebit de mari* și în baza art. 361 alin. (2) lit. d) Cod penal - *confecționarea, deținerea și folosirea documentelor oficiale false care acordă drepturi, acțiuni*

soldate cu daune în, proporții mari drepturilor și intereselor ocrotite de lege ale persoanei juridice.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a constatat că, vinovăția pe învinuirea adusă în baza art. 190 alin. (5) Cod penal și-a găsit confirmare în ședința de judecată prin probe administrate în conformitate cu art. 95 Cod de procedură penală, punând la baza sentinței de condamnare și apreciindu-le ca utile, veridice, pertinente și concludente. Totodată, instanța a respins probele apărării din motiv că martorii Pleșca Măria și Marina, sunt rude apropiate ale inculpatului și prin declarațiile lor ar urmări scopul ușurării situației în care s-a pomenit acesta.

Instanța a motivat și că se află în imposibilitate de a constata existența unor relații civile, or inculpatul a urmărit scopul dobândirii ilegale de bunuri a terțelor persoane (nerambursarea în termenul stabilit a ratelor creditului și nerestituirea banilor transmiși în scopul achiziționării mijlocului de transport) folosindu-se de înșelăciune (prezentarea procurii false, punerea în gaj a unui bun ce nu-i aparținea) și abuz de încredere (cu partea vătămată Șoimu Mihail fiind consăteni și făcând împreună armata).

La individualizarea pedepsei, instanța a aplicat prevederile art. 75 Cod penal și ținând cont de gravitatea faptelor, motivul comiterii lor, personalitatea inculpatului, circumstanțele ce atenuază sau gravează răspunderea penală, influența pedepsei asupra condamnatului cât și modul de viață a acestuia, concluzionând că scopurile propuse la alin. (2) a art. 61 Cod penal vor fi atinse doar prin stabilirea pedepsei principale - închisoarea, a cărei quantum se situează la limita minimă a sancțiunilor articolelor imputate, aplicând și prevederile art. 84 alin. (1) Cod penal, și executarea ei în locurile de recluziune cât și a celei complementare.

3. Inculpatul Pleșca Gheorghe și a apărătorul acestuia Victor Tatarciuc, împotriva sentinței au declarat apeluri, solicitând casarea acesteia și pronunțarea unei hotărâri prin care Pleșca Gheorghe să fie achitat motivând că, între inculpat și părțile vătămate sunt relații civile; declarațiilor părților vătămate urmează a le fi dată o apreciere critică, ele fiind contradictorii; partea descriptivă a sentinței nu corespunde cu cea rezolutivă; sentința se bazează pe presupuneri și nu este motivată admiterea unor probe și respingerea altora; aprecierea probelor contravine art. 27 și 101 CPP; probele acuzării au fost dobândite cu încălcarea esențială a dispozițiilor Codului de procedură penală, violându-se drepturile și libertățile constituționale ale inculpatului, pronunțându-se sentința de condamnare în lipsa informației de la Departamentul Poliției de Frontieră în privința traversării frontierei de stat de către Șoimu Mihail și audierii Hristinei Tofan (Toma) în calitate de martor; nu s-a ținut cont că inculpatul are probleme de sănătate și că nu a fost în stare să-și onoreze obligațiunile în termen datorită lipsei îndelungate a părții vătămate Șoimu Mihail de la domiciliu și a reținerii sale de către autoritățile italiene.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014, au fost respinse ca nefondate apelurile inculpatului Pleșca Gheorghe și a apărătorului acestuia Victor Tatarciuc, menținând sentința.

Pentru a se pronunța, instanța de apel a menționat că, inculpatul nu a avut o poziție unică și prin declarațiile făcute nu urmărește alt scop decât ascunderea intenției sale infracționale, îngreunarea procesului de stabilire a adevărului și

exercitarea libertății de mărturisire împotriva sa astfel, că și declarațiile martorilor Pleșca Marian și Măria nu pot fi considerate concludente, pertinente, veridice și utile, deci, sunt probe inadmisibile. Mai mult ca atât inculpatul și martorii apărării indică că furtul banilor a avut loc în 2010 pe când infracțiunea de escrocherie cu partea vătămată SRL „Bionton-Prim” acesta a comis-o în 2011, iar partea vătămată Șoimu Mihail a declarat că el din 2000 nu a părăsit teritoriul Republicii Moldova pe o perioadă îndelungată, el fiind încadrat neoficial în câmpul muncii în m. Chișinău.

Apărarea în apel a invocat că, părțile vătămate au făcut declarații contradictorii, însă în care ar fi divergențele și cu privire la care fapte se referă aceste divergențe nu arată, apreciindu-se că această afirmație este una declarativă și lipsită de suport probatoriu.

Motive de a nu crede celor declarate de către părțile vătămate și martorii audiați în prezenta cauză penală, nu se constată, neexistând divergențe între cele declarate la urmărirea penală și în instanța de fond și nu a fost dovedit că se urmărește incriminarea pe nedrept a unei persoane nevinovate sau de îmbogățire fără just teme.

În vederea respectării dreptului la o hotărâre motivată, Colegiul a cercetat afirmația apărării că probele au fost administrate cu încălcarea esențială a prevederilor Codului de procedură penală, însă acest temei nu s-a adevărit. Examinând materialele cauzei se constată că inculpatul încă de la intrarea în custodia autorităților naționale i-a fost explicate drepturile și obligațiunile procesuale; a fost asigurat cu apărător ales la punerea sub învinuire, la audiere în calitate de învinuit și la confruntarea cu părțile vătămate. Despre o violare de drepturilor și libertăților, inculpatul și apărarea nu au sesizat organele competente nici la o etapă a procesului penal, fapt ce rezultă din materialele cauzei, și nici nu au prezentat probe confirmătoare în acest sens.

5. Avocatul Victor Tatarciuc și inculpatul Pleșca Gheorghe, făcând trimiterea la prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6), 10) Cod de procedură penală, au declarat recurs ordinar împotriva hotărârilor menționate, solicitând casarea acestora cu pronunțarea unei hotărâri de achitare motivând că, instanțele inferioare nu s-au expus asupra tuturor motivelor indicate de ultimii, probele administrate nu au fost apreciate în corespunderea cu prevederile art. 101, 314 alin. (1) Cod de procedură penală, instanțele nu s-au expus din ce considerente unele probe au avut prioritate pentru instanță de judecată iar altele nu au fost luate în considerație, decizia instanței de apel nu-i motivată și se bazează pe presupuneri.

5.1. Potrivit prevederilor art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a scris referință privind opinia asupra recursului declarat prin care a menționat că, recursul ordinar urmează a fi decis ca inadmisibil motivând că, recurenții menționează dezacordul aprecierii probelor, însă acesta este obiect de studia în instanța de fond și de apel.

6. Verificând argumentele recursului în raport cu actele cauzei, Colegiul penal atestă că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

Potrivit dispoziției art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul declarat este vădit neîntemeiat.

7. În recursul ordinar, recurenții invocă în drept temei de casare a deciziei instanței de apel prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul lor.

Însă, în recursul respectiv, în pofida prevederilor enunțate, nu este specificat asupra căror motive concrete din apelul procurorului nu s-ar fi pronunțat instanța de apel, omițându-se totalmente motivarea ilegalității deciziei contestate în acest sens, cu indicarea unor concrete erori în aspectul vizat.

Or, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii

Recurenții mai invocă că, instanța de apel incorect a apreciat probele prezentate de apelant care confirmă vinovăția inculpatei în cele incriminate.

Motivele aduse de către autorii recursului, referitor la dezacordul cu aprecierea probelor de către instanța de apel, ține de starea de fapt și nu sunt prevăzute ca temei pentru recurs stipulate în art. 427 Cod de procedură penală.

Colegiul remarcă faptul că, în speță, conținutul probelor și valoarea lor probatorie este detaliat analizată în textele sentinței și deciziei.

Temei de a pune la îndoială veridicitatea probelor și concluziilor instanțelor nu s-au stabilit. Totodată, Colegiul penal menționează că, argumentele invocate în recursul avocatului Victor Tatarciuc și inculpatului Pleșca Gheorghe au fost deja obiect de judecare în instanța de apel, iar aceasta respectând prevederile art. 414, 417 Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, iar careva noi argumente în recurs nu au indicat.

De asemenea, instanța de recurs menționează că, critica referitor la procedura de apreciere a probelor ține de starea de fapt a cauzei, care este de competența instanțelor de fond și apel. La etapa recursului ordinar instanța de recurs nu efectuează un control asupra fondului cauzei, ci verifică aplicarea corectă a normelor de drept material și de procedură față de faptele constatate de instanța de fond ori, după caz, de instanța de apel. Această verificare se efectuează numai în limita temeiurilor formulate în recurs.

8. Colegiul penal mai menționează că, afirmația recurenților referitor la probele administrate cu încălcarea esențială a prevederilor Codului de procedură penală, nu s-a adeverit. În materialele cauzei se constată că, inculpatul încă de la intrarea în custodia autorităților naționale i-a fost explicate drepturile și obligațiunile procesuale; a fost asigurat cu apărător ales la punerea sub învinuire, la audiere în calitate de învinuit și la confruntarea cu părțile vătămate. Despre o violare de drepturilor și libertăților, inculpatul și apărarea nu au sesizat organele competente nici la o etapă a procesului penale, fapt ce rezultă din materialele cauzei, și nici nu au prezentat probe confirmătoare în acest sens.

De asemenea nu au fost stabilite alte împrejurări prevăzute la art. 94 Cod de procedură penală pentru a statua inadmisibilitatea probelor acuzării, audierea părților vătămate și a martorii fiind făcută în conformitate cu prevederile legale, sub preîntâmpinare de răspundere penală în baza art. 311, 312, 313 Cod penal cât și sub jurământ; fiind respectată procedura confruntării, recunoașterii după fotografie,

numirii expertizei, ridicării și examinării de obiecte. Tot aici se menționează că apărarea nu a contestat modalitatea de administrare și nici conținutul probele acuzării nici la urmărirea penală și nici în instanța de fond.

La soluționarea chestiunii privind pedeapsa, Colegiul penal menționează, că s-a acordat deplină eficiență prevederilor articolului 7, 61, 75, 84 CP, astfel, ținând cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei, caracterul și gradul de pericol social al infracțiunii, datele privind personalitatea inculpatului, circumstanțele atenuante și agravante, corect s-a concluzionat, că atingerea scopului pedepsei se v-a asigura prin aplicarea închisorii.

9. Colegiul penal menționează că, relevantă în acest sens se prezintă practica judiciară și teoria dreptului penal privind faptul că, pentru escrocherie, după cum a și fost constatat, caracteristic este situația când inculpatul încă la momentul intrării în stăpînire asupra bunurilor, urmărea scopul sustragerii lor și nu avea scopul să execute angajamentele asumate. Așa a procedat Pleșca Gheorghe pe epizoade de escrocherie și sub pretext camuflat urmărea intenție de însușire a bunurilor.

10. În consecință, raportînd situația reținută în cauză, la prevederile art. 432 alin. (2) Cod de procedură penală, Colegiul concluzionează că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța de apel a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 Cod de procedură penală, iar recursul declarat, este vădit neîntemeiat și se apreciază ca inadmisibil.

11. În conformitate cu prevederile art. 431, 432 alin. (2) pct. 4), 434 Cod de Procedură Penală, Colegiul penal,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Victor Tatarciuc în numele inculpatului Pleșca Gheorghe și de ultimul, împotriva sentinței Judecătoriei sect. Botanica, mun. Chișinău din 07 noiembrie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 10 februarie 2014, în cauza penală în privința lui **Pleșca Gheorghe Vasile**, ca vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 09 iulie 2014, ora 9³⁰.

Președinte

Nicolae Gordilă

Judecători

Ion Guzun

Elena Covalenco